پنجشنبه ۳۲ آبان ۱۳۳۱ — دوره دوم — قیمت دو ریال

کارگران جهان متحد شوید

زحمتکش

ارگان شورای متحده مرکزی

اتحادیه های کارگران و زحمتکشان ایران وابسته بفدراسیون سندیکاهای جهانی

زنده باد انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر!

عظیم تر امیر است!

مسکو لباس جشن پوشیده است. میدان سرخ مسکو چون نگین باشکوه تر انگشتری جلا داده گردیده است بگونه الفاظ و کلمات باشکال میتوان عظمت و شکوه مسکو را در لباس جشن بیان کرد.

عظیم تر امیر است!

امروز، خاطره عزیزترین و مقدس ترین تحولات بشری را در وجود هر کارگر، هر دهقان و هر فرد شرافتمند زنده میکند. مردم بسیار بیش از چند روزی، میله های دژ زندان ملل در هر کشور آزادی نیروهای طبیعی کارگر و دهقان از قید و از بند سرمایه و انحصار سرمایه داری آزاد شده، بگوش زحمتکشان جهان رسید.

عظیم تر امیر، چون همین خورشید آزادی و استقلال ملی و صلح پایدار بین ملتها بود، خورشیدی که با طلوع خود بهترین روزهای تاریخ بشری را برای همه مردم جهان ارمغان آورده است.

زحمتکشان سراسر جهان از ماهها و هفته ها پیش برای این روز انتظار کشیده اند. زیرا در این روز برای اولین بار در سراسر تاریخ، ساکنین یک ششم کره زمین بدست توانای آنها سپرده شد.

عظیم تر امیر است!

مسکو و سراسر جهان زحمتکش و صلحدوست، جشن این روز گرامی لباس جشن و سرور در بر کرده اند. اما آنچه که در مسکو میگذرد و بیشتر از هر چیزی علاقه و افتخار زحمتکشان جهان را بطرف خود جلب میکند

دوایرو و هیئتهای نمایندگی کارگران و زحمتکشان همه کشورها برای دیدن آنچه در مسکو میگذرد، بآن شهر میروند.

...

عکسهای روز کشور ایران اتحاد شوروی و گرامی ترین و هیجان زحمتکشان همه جهان، ساختمانهای میدان سرخ مسکو را زینت بخشیده و اهتزاز تمام این عکسها بسیار آراسته شده اند.

علامت ۱۶ جمهوری برادر اتحاد شوروی در آغوش این عکسها قرار گرفته اند و شمار های بیشماری در پارچه های قرمز بر تنگه علائی چشمها را خیره میکنند.

«زنده باد اتحاد باعظمت جمهوری های اتحاد شوروی، دژ دوستی و افتخارات ملت ما که تکیه گاه شکست ناپذیر صلح در امر جهانست!»

«زنده باد حزب کمونیست اتحاد شوروی، حزب لنین و استالین، الهام بخش و سازمان دهنده همه پیروزیهای ما!»

جایگاههای مخصوص مهمانان خارجی در زیر بنای آرامگاه لنین، از بزرگترین کارگران و زحمتکشان همه کشورها مالا مال است. هیئت های نمایندگی خلق کبیر چین، کره قهرمان، دموکراسیهای توده ای اروپا و آسیا، فرانسه، ایتالیا، انگلستان، امریکا، هندوستان و ندالند، چیلی، ایران و سایر کشورها و همچنین هیئت نمایندگی فدراسیون سندیکای جهانی کارگران و زحمتکشان در پاست لوی سایان دبیر فدراسیون جهانی در جایگاههای مخصوص قرار گرفته اند.

دفیل استالین رهبر و آموزگار خردمند زحمتکشان جهان با افکار متکاران و دلاوران خود در برابر آرامگاه، تشریف فرما شده.

ورود رفیق استالین با طبقه های شادی، فریادهای خود و زنده باد ملاحظه استالین خردمند و کارهای همه اهتزاز بیشود.

ساعت ۱۱ صبح است.

مارشال تیموشنکو سوار بر اسب وارد میدان سرخ میشود و سلام گردان کرانش، سلن نیروهای قهرمان، آزادی خلق و صلحدوست فرش سرخ را آغاز میکند.

مارشال تیموشنکو بیگانه وارد امیر فوروی بیست می و دهمین سال انقلاب سوسیالیستی اکتبر تبریک میگوید.

دهمین سال نیروها پایان میرسد، مارشال تیموشنکو کنار آرامگاه لنین میایستد. پرچمها پیشه میشود و از پله های تریبون آرامگاه بالا میروند.

صدای شیپور هفتاد پله میاوند، خلق مارشال تیموشنکو آغاز خواهند!

...

و از طرف دولت شوروی و کمیته مرکزی حزب کمونیست و سایر وزیر از طرف آنها جنگاوران ارتش سرخ نیروی دریا و همه کارکنان نیروی مسلح اتحاد شوروی، زحمتکشان اتحاد شوروی و دوستان خارجی پیش مهمانان عزیز تبریک میگویم.

مارشال تیموشنکو خاطرنشان ساخت که اتحاد شوروی بخاطر دوستی گهر از امر صلح دفاع مینماید. او گفت که این سیاست اتحاد شوروی از پشتیبانی زحمتکشان کشورهای برادر دموکراسیهای توده ای اروپا و آسیا و همه خلق پاکدامن کره زمین برخوردار است. او گفت: خلقها جنگ نمیخواهند!

مارشال تیموشنکو تاکید کرد که: صحیح است که جنگ افروزان امریکا و انگلیس و همدستانشان پیوسته دوایر تدارک جنگ جدید میباشند و اکنون

بقیه در صفحه ۲

بیانیه شورای متحده مرکزی

اتحادیه های کارگران و زحمتکشان ایران وابسته بفدراسیون سندیکائی جهانی

کارگران و زحمتکشان ایران.

روز دوشنبه ۱۹ آبانماه روزنامه ما خبر داد که دو نفر از اعضاء «کنفدراسیون بین المللی زحمت» بطهران خواهند آمد.

دومین بار است که نمایندگان بین المللی وصال کارگر نمای وزارت خارجه امریکا و انگلستان باران می آید.

نمایندگان کنفدراسیون بین المللی زحمت چه کسانی هستند؟

از آمدن باران چه منظوری دارند؟

امریالیسم امریکا و انگلستان از این مأموران خود چه انتظاری دارند؟

دولت خدمتگزار کارگری مصدق چرا امید از این جاسوسان بین المللی بدربار میکند؟

...

در نتیجه مشقتی که دوایر امپریالیستهای امریکا و انگلیس و سایر همدستان آنها از پیشرفت بی سابقه نهضت کارگری تحت رهبری فدراسیون سندیکائی جهانی ایجاد گردیده بود، بدست گردانندگان خائن فدراسیون امریکائی کار (آ.اف.ال) و کنگره سازمان صنعتی امریکا (سی.ای.او) و نیروهای پوچ پای انگلستان و همدیگر از خائنین بنهضت کارگری «کنفدراسیون بین المللی زحمت» موسوم به «کنفدراسیون بین المللی سندیکاهای آزاد» بوجود آمد.

عده کثیری از سندیکاهای باصطلاح «آزادی» که در این «کنفدراسیون» شرکت کرده اند از نوع داسکی و امکا بوده و نمایندگانی که در تاسیس آن شرکت کردند افراد سلوک العالی بوده اند از قبیل خسرو هدایتیها، فرقاشها و خشمیها که همه کارگران و زحمتکشان ایران ماهیت آنان را بخوبی میشناسند.

از روزیکه «این کنفدراسیون زرد» تشکیل گردید، فدراسیون سندیکائی جهانی بکرات در طی نامه های رسمی بوی پیشنهاد کرد که برای «دفاع از منافع اقتصادی و اجتماعی زحمتکشان کشورهای سرمایه داری و مستعمرات» ترتیب فعالیت مشترک داده شود.

در ضمیمه نامه ای که طبق تصمیم شورای عمومی فدراسیون سندیکائی جهانی، در دور، اجلاسیه ۱۵-۲۱ نوامبر ۱۹۵۱ از طرف دبیر و بوریو، ولوی سایان ولیس دبیر فدراسیون سندیکائی جهانی به ولیس دبیر «کنفدراسیون بین المللی زرد» نوشته شده چنین گفته شده است:

آقایان!

برحسب تصمیم شورای عمومی ما که در ۲۱ نوامبر ۱۹۵۱ در برلن اتخاذ گردید، ما مامور شده ایم که این نامه را برای شما ارسال داریم.

در ماه ژوئیه گذشته دفتر اجرائی فدراسیون سندیکائی جهانی که در دومین تشکیل گردیده بود پیشنهادی را بر ترتیب دادن تماسهای مشترک برای دفاع از منافع اقتصادی و اجتماعی زحمتکشان کشورهای سرمایه داری و مستعمرات بشما کرده بود.

شما از تفکر اتی منفی نهضتهای و کمیته نسبت بفدراسیون جهانی و سازمانهای سندیکائی وابسته بآن ارسال داشته **ولی از جواب داده به پیشنهادات ما سر باز زدید.**

شورای عمومی محترمانه پاسخ شما را مورد مطالعه قرار داد و اینکه واجب نهضت بیهانه بوجودهای متنوع در تفکر اتی

بقیه در صفحه ۲

قانون امنیت اجتماعی و طبقه کارگر

دکتر مصدق در رادیو بسته «جبهه ملی» هر چه بحکومت بیشتر مسلط میشود به دامنه خود باشد و سخت جبهه حکومت و «جبهه ملی» حساب بیرقرار تری در تصرف پست های حکومتی و تصرف قوای سیاسی خود حمله تازه ای علیه ملت و مردم شد استعمار در این بین چهره خصمانی و غیاتکارانه روسای «جبهه ملی» و مخصوصا صاحبین حد کارگری حکومت مصدق بیشتر از پیش آشکار میشود.

دارو دسته مصدق هنگام روی کار آمدن برای شکستن قدرت رقبای خود برای استفاده از نیروی نظامی عمومی غرب و برای نگاه داشتن زندگی های حکومتهای دیکتاتوری ماحصور و دیگر آزادی های ملی، دست بکار میشوند. در آنموقع آنها هنوز فرصت کافی یافته بودند که سیاستهای کارگری و خصمانی خود را بدرستی امروز نشان دهند.

امروز گردانندگان و «جبهه ملی» حال امریکائی هیئت حاکمه بحکومت رسیده اند و روز بروز، قدم بقدم جانشین حال نه بی انگلیس میشوند. آنها دیگر نمیتوانند هیچ یک از شعارهای مردم را و لو ظاهر مورد استفاده قرار دهند برای دولت مصدق دیگر دیر نیست که چکمه ای استفاده از نظام عمومی بنماید. اجیر قشه های امریکائی، مقدر بکارگران و دهقانان، تفرقه مردم زحمتکش، منحصر بشدیدترین برای «ملی» نقشه شد اینها اعمالی است که علی رغم نظام عمومی مردم ایران و منافع آنها بانجام صورت گیرد.

کوچکترین آزادی سیاسی مانعی برای اجرای نقشه های امریالیستی دولت کودتای است. از اینجهت دولت مصدق حمله خود را برای درهم شکستن نیروی ملت و تودهای کشیدن نظام عمومی آغاز کرده است. دارودسته جبهه ملی،

بقیه در صفحه ۲

منظور از این تضییقات ضد کارگری چیست؟

امیر دولت دکتر مصدق نسبت بمردم آزاده ایران و بخصوص نسبت به کارگران دست بیک سلسله اقدامات و فشارها و دو افزوده است. حکومت نظامی که از ابتدای روی کار آمدن مصدق مانند یک بیماری مزمن دامنگیر کشور ما شده است و همه روزه وسعت تازه ای مییابد از هر بهانه ای برای اعمال فشار بر محروم ترین و ضد استعمارترین طبقات ایران استفاده میکند. به سازمانهای صنفی کارگری مجال فعالیت آزاد داده نمیشود. مطبوعات کارگری چاپ توقیف گشته اند. پادوهای پلیس با نهایت بیشرمی بجان مردم افتاده اند و فروشنده و خواننده روزنامه های کارگری را که بحق و حقیقت منتشر گردیده بازداشت میکنند. محوطه واه آهن از چند روز پیش وسیله تحت اشغال سربازان قرار گرفت، و این مقدمه ای است برای آنکه دیگر کارخانه ها و مراکز کارگری بدست چکمه پوشان حکومت نظامی بیفتد. قانون امنیت اجتماعی و دیگر لوایح ضد آزادی با وجود اعتراضات وسیعی که از طرف همه قشرهای ملت بعمل آمده است و مبنای گفته است که امکان هر گونه مبارزه از کارگران بخصوص سلب کرده. منظور از این سلب آزادیهای ضد کارگری دولت چیست؟ آیا باین امید است که کارگران را از انجام وظایفی که نسبت بطبقه خود و کشور خود بر عهده دارند منصرف سازد؟ آیا برای اینست که کارگران در این لحظه تاریخ میدانرا برای پیروزیهای ضد کارگری و ضد ملی این آقایان باز بگذارند و دست روی دست گذاشته تماشاگر خیانت ما و جنایت های آنان باشند؟ یا شاید از اینجهت که خود دو کارگر تهیه یک توطئه ضد ملی هستند احساس بآن دارند که گرایش کارگران، این پیگیرترین مبارزان ضد استعمار را دست و پا بندند. غرض و منظور مصدق و یاران او هر چه باشد، باید اطمینان کامل داشته باشند که ملت و دهقانان اشتباهی که بر ایشان بیمار گران نشان خواهد

ضد آنها بیمنطق یافته که چنین بر تکها و تدبیرها در کارگران بیدار و هشیار ایران دو نمیگیرد. کارگران ایران چرا وحدت بیمانند صنفی پایمال میدانند؟ ... بلکه آنکه مورد بر حمله ترین و مشیانه ترین و مشیانه قرار دارند؟ بلکه آنکه از برکت وجود هیئت حاکمه ضد استعماری توده ای خود از ضد خلق و توده ای دوبیگ

پایه شورای متحده...

شما باید آگاه کردیم

ما اعلام میکنیم که کاملا فادر و صنیه بدون دخالت ما مسائلی را که کارگران این کشورها در مقابل آن قرار گرفته اند حل نمایند.

واقعیات ثابت مینماید که اد عای شما واهی است - و شما بهیچوجه نتوانسته اید مسائل مورد ابتلای کارگران را حل نمائید و این امر دو علت اساسی دارد:

برای اینکه شما از منافع زحمتکشان با ایمان و صمیمیت دفاع نمیکنید.

برای اینکه زحمتکشان را از یکدیگر جدا ساخته و نیروشان را تضعیف میکنید.

ونیز این واقعیات ثابت مینماید که زحمتکشان وابسته بسازمان شما اگر پاره‌ای از مشکلات خود را حل کرده اند، این کار را بدون شما کرده و اغلب بر خلاف میل شما انجام داده اند.

ماهیت کسانی که شما بدیگی از طرف کنفدراسیون بین المللی زرد به ایران خواهند آمد از دون این سطور کاملا آشکار است.

...

این جاسوسان بین المللی از آمدن بایران چه منظوری دارند.

عمل پلید این افراد این است که از راه تفرقه اندازی و ایجاد چندستگی بین کارگران و زحمتکشان راه سلطه امپریالیسم را بر کشور ما صاف و هموار سازند. مامنظور که منظور پلید کردانه گان «امکا و اسکی» دیروز صاف و هموار کردن راه سلطه سرمایه داران و دولت بر کارگران و زحمتکشان ایران بود و کردانه گان بی آبروی «حزب زحمتکشان» و «نیروی سوم» امروز هم همین راه تاریک را میپیمایند.

امپریالیسم امریکا و انگلستان از این مانورهای خود با انتظار ابزاری دارند؟

امپریالیسم امریکا و انگلستان از کشتن روز افزون نهضت کارگری ایران، تا توسعه نهضت ضد استعمار در ایران برهبری طبقه کارگر بوسیله کارگر بوسیله افتاده اند و میدانند که **باوجود صفوف متحد کارگران موفق نخواهند شد که بغارت وچپاول ملت ایران مانند گذشته ادامه دهند.**

لذا از این تفرقه اندازی بین المللی انتظار دارند که زمینه چندستگی و چدائی بین کارگران را فراهم سازند، و اگر برای چندصباحی هم قدمات وحدت طبقه کارگر استعمار را بدروغ گرفته است برهم زنند.

کردانه گان «کنفدراسیون زرد» میدانند که تاچند مورد تفرقه کارگران و زحمتکشان و مردم شرافتمند ایران هستند میدانند که اگر آزادی سندیکاری، آزادی بیان، آزادی تظاهرات، آزادی مطبوعات در ایران وجود داشت هیچوقت این جا سوسان بین المللی نمیتوانستند در ایران مرض انعام نمایند.

ولی امروز که حکومت نظامی و پلیس دولت اعظم ایران دست بسر اگر کارگری حتی دوروهات و قضیات برقرار کشته است، سندیکاها بسته شده و اشغال کردیده اند، روزنامه های دموکراتیک توقیف شده، وحتی چاپخانه ها تحت اشغال پلیس وارتش در آمده است، قانون «امنیت اجتماعی» یا قانون «امنیت برضد امپریالیستها» از روی قانون ضد کارگری (تافت - هارتلی) ترجمه و اقتباس کردیده است،

(پیچه برای پذیرائی جاسوسان بین المللی و کنفدراسیون زرد) آماده میباشد و دیگر ضد کارگری مصمم چه امید از این جاسوسان بین المللی پذیرائی میکنند

کارگران و زحمتکشان ایران میدانند که دولت مصدق از تکیه کردن بملت ایران دور کردن است.

جاسوسان امریکا و انگلستان کیر این دولت کرفته تا مستشاران نظامی و غیر نظامی، اعضاء اصل چهارم ترومن، مستشاران و نکارکه سازمان ملل متحد را مغیر و مقدار خود ساخته است و بیخبر امعیاره در خشان ملت ایران را دوراه استقلال ملی وطبه امپریالیسم محدود سازد، میخواهد بجای «صاحب» انگلیسی دیروز «ارباب» امریکائی بر ملت ایران تحمیل کند، میخواهد

زنده باد انقلاب کبیر..

سومین سالیست که جنگه راه زنان بامردم قهرمان کره تحمیل کرده اند و میکوشند عده ای از کشورها را علیه اتحاد شوروی بشورانند! و اکنون اتحاد شوروی از هر وقت دیگری قویتر است و جهانی قادر است که پاسخ دندان شکنی در مقابل هر تجاوزی بیندازد، این عقده را با این شعارها بپایان رساند:

«زنده باد صلح بین ملتها!

مرده باد آتش افروزان جنگ!

انتشار پیشوا و آموزگار کبیر ما، استالین عزیزما!»

سپس صدای قلبک سلام توپخانه همراه با سرود دولتی اتحاد شوروی صبح افتاد

دو، مظاهرات شروع شد و پنج ساعت طول کشید.

دو مستشکن شهر مسکو آغاز شد.

بهترین کار ترین استحاب بیست قهرمان و دو پایه پیشرو و آوردن سه نفر دو پیشین مقدم در حرکت بود.

شوروی شاد، میهن دوست نیست باستالین، حزب و دولت شوروی و واقعیات زندگی سعادتمند و مرفه و آزادی آنها کشوره ده دومیان جمعیت موج میزد.

۱۰۰۰۰ نفر روز شکار قهرمانان

ورزشی اتحاد شوروی قهرمانان و ورزشی جوان که دو پارچه حسین (اینها و میهنهای در خدای نمایش آمده بودند بشکل موجهای از برابر تریبون گذشتند. ۱۲۰۰ پرچم و نگارنگ و ابریشمی مرموز موج میزد و هزاران و دهها هزار پلاکات دفه رمکس و رهبران اتحاد شوروی و بهترین رهبران زحمتکشان جهان بوسیله زحمتکشان شهر مسکو حمل میشد.

دیگری از پلاکاتها نشان داده میشد که از سال ۱۹۱۳ که پرورش ترین سالهای حکومت پادشاهی سرمایه داران بود تا سال ۱۹۵۲ حجم محصولات صنعتی اتحاد شوروی ۳۶ برابر شده است!

پلاکات دیگری نشان میداد که تنها در ۲۲ ماه گذشته پانزده، یک میلیون آپارتمان در اطاق مجهز بهمه وسائل در اختیار زحمتکشان قرار داده شده است.

ثروت ملی ما روز بروز سامان خود را بصار طبیعی چنگه امروز امریکا بیشتر می خواهد صنایع ملی ما را تهدید صنایع سرمایه داران امریکا سازد، میخواهد آزادی ما را بیلک آزادی از نوع آزادی «قانون امنیت اجتماعی» بدل سازد، بنابراین نتیجه دارد که از انتشار کنفدراسیون بین المللی زرد، برای سرکوبی کارگران بارزی علیه، برای تفرقه اندازی در صفوف متحد کارگران و زحمتکشان و مردم ضد استعمار ایران از انتشار این استفاده جویند.

نهضت سندیکائی کارگران و زحمتکشان و مردم ضد استعمار ایران خوب میداند و به کسبه کاران و اسکی و امکا، وزارت کار، و عامل اجتماعی ایران دو کلمه گوش فرا دارند و آن این است که این «کنفدراسیون زرد» و یا پیکاره جهانی نهضت سندیکائی قلمداد بنابراین چه از دولتی که گوش آنها بجائی نرسیده چرا از کارگران، زحمتکشان پیدار و مردم ضد استعمار ایران دوستان و دشمنان خودرا میشناسند، اگر کمتر از دو هر ایام که آنها خواهند داد.

بهمین دلیل هنگامیکه نمایندگان کنفدراسیون زرد بایران آمدند بنا خشم و نفرت بی پایان کارگران و زحمتکشان و مردم روبرو گشتند.

و تقاضای هر مظاهرات از هزاران دیگر امپریالیسم پذیرائی کرده، مظاهرات که ایران که بارها بر ضد سیاستهای مبتذل آنها را فاش بر آب ساخته بایان دو نفر میهن فاشرا نفه و همکار جاسوسهای دیگر امپریالیسم امریکا و انگلستان نیز بشمار میآید که دیگر ایران جائی نیست که در آن آبکوه شیاد بازها را بخش باشد.

نیروی ضد استعمار کنفدراسیون سندیکائی جهانی دل سندیکاکارگران و زحمتکشان جهان مرکه و نفرت بر کردانه گان کنفدراسیون بین المللی زرد.

پایندباد جنگ کارگران و زحمتکشان و مردم ضد استعمار ایران.

تهران ۲۰ آبانماه ۱۳۳۱

چرا قند و شکر را...

در این کار تاپار نیست مثلا مناظره که کمیته میتواند از کشور ما یک شکر وارد کند، ولی چون به امپریالیسم امریکا بستگی دارد، اینکار را نمیکند.

مثلا، امیرا بن بطی وزیر دارائی و دادن رئیس اداره جاسوسی اصل چهارم موافقتنامه‌ای امضاء شد که اصل چهارم سی هزار تن شکر را بقیمت چهارملیون دلار بوزارت دارائی بفروشد و بخوبی روزنامه‌ها نوشته است، در مقابل هر دلار ۱۶۵ ریال نرخ دریافت کند. حالا باید حساب کنیم که اصل چهارم چقدر کلاهبرداری میکند.

اگر چهارملیون دلار را بنرخ رسمی حساب کنیم میشود ۱۲۸ ملیون ریال ولی اگر به ۴۲ ریال حساب کنیم میشود ۱۶۸ ملیون ریال که تفاوت بین آنها میشود ۴۰ ملیون ریال و یا چهارملیون تومان!

چندماه پیش هم اصل چهارم ۴۳ هزار تن شکر بوزارت دارائی فروخت بقیمت نزدیک به ۵ ملیون دلار و هر دلار بقیمت ۴۵ ریال!

اینرا هم اگر حساب کنیم آنرا در حدود ۶۰ ملیون ریال و یا شش ملیون تومان فرق معامله با دلار بنرخ رسمی است.

با این ترتیب دو هزار یکسال اداره جاسوسی اصل چهارم امریکا توانسته ۱۰۰ ملیون ریال و یا دو ملیون تومان از پول مردم ایران را دزدیده است، دو ملیون تومان پول زحمت و سود خانی، چون اینکه دیناری از اصل سرمایه‌ای را که گویا برای دکله بکشورهای طب ماهیه باید خرج بکند، خرج کرده باشد.

علاوه بر اینکه دیگر چند و بایدان جاسوسان امریکائی و نوکران ایرانشان بروند و غارتگران باشند که اسم این دزدی آشکارا «کمک بکشورهای» نام میدهند، بنابر ترتیب اداره جاسوسی اصل چهارم امریکا هزینه ریالی جاسوسی امریکا در ایران را تامین میکند، چون اینکه خزینه ریالی را بوجه وزارت امور خارجه امریکا و یا از پول سرمایه‌داران امریکائی را در این راه خرج کرده باشد.

کی اینهمه تسهیلات را برایشان فراهم میکند؟ دولت مصدق!

اما ملت گرانقدر است تدوشکر بدهیم غنم نشود، دولت هم از دویش بهره‌ور، اگر موسسه حساب کنیم ملا شکر برای وزارت دارائی پیش از کیلوئی دو ریال تمام میشود ولی بوسیله عاملین خودش، بشما ۱۲ ریال میفروشد. چرا؟

برای اینکه دولت هم خرج دارد، بمستشاران جاسوسی نظامی امریکا باید پول بدهد، به پلیس و ارتش و ژاندارمری باید پول بدهد، از امریکا باید تهیه تانک و هواپیمای اسقاط بخرد و بالاخره هزاران یک خرج دیگر یک، تا نتوانند از بعضی صدای اسارت جلوگیری میکند تا نتوانند صدای حق طلبانه زحمتکشان را خفه بکنند آنها را بر دل بیاندازد و بخروانه تهیه کند. دولت مصدق هم برای دفاع از سرمایه داران و مالکین و جاسوسان امریکائی، حتی دیناری از آنها نمیگیرد، مالیاتهای مستقیم از آنها نمیگیرد حتی مالیات گمرکی بر اتومبیلهای آنها را هم لو میکند بعبارت دیگر دولت مصدق با پول خود مردم ایران ملت آنها اقدام میکند.

پس چه باید کرد؟

دو دفعه اول با جاسوسان امریکائی را از کشور خود بیرون بکنیم و چل و پلاس خارجیهای دست بازیشان را بروی

چهارسال و نیم مستشکنان ۲۰ بعض شهر مسکو طول کشیده است بصفوف پایان ناپذیر بود بیش از یکملیون نفر از زحمتکشان مسکو از برابر تریبون آرامگاه لنین، بانیه انقلاب زحمتکشان، از برابر دبیر استالین رهبر و مهربان دوست زحمتکشان جهان و از برابر اعضای کمیته مرکزی حزب کمونیست و دولت شوروی گذشتند. شعار آنها شعار زحمتکشان و فرا اقتصادی سراسر جهان بود:

«دوزخ بر جهم لنین، تحت رهبری استالین بسوی پیروزی کمونیزم پیش!»

قانون امنیت

هیئت حاکمه، دو روزنامه مطلعات وابسته بامپریالیسم که دو این لشکر کشی علیه مردم مطلعترین کی دارند هنوز نتوانسته بچه طبقات حمله خود را شروع کند.

در دوره اول پیشنهاد اتکار عمومی، پیشنهاد ارزش ضد استعماری علیه آنها هست. دولت دکتر مصدق تدبیر بزرگ مبارزه خود را با حمله کارگر ایران آغاز نموده است. این مبارزه جوانی باشکال مختلف دیده میشود پیش سندیکاها،

توقیف رهبران اتحادیه ها در تهران و شهرستانها که از عدلی پیش ادامه داشته اکنون شدت یافته است. دولت در نظر دارد کارخانه هرا تعطیل کند و ضد این آزمایش را در زمان آتی انجام داد. تعطیل قرآن کارخانه ها با انواع و اقسام حیله صورت میگیرد. دولت بدیران کمپانی توصیه کرده چاپها، دوز بانه‌های معنی و هزار عوان دیگر سرمایه‌داران بخاطر کارخانه‌ها بر دارند. از مدتی پیش جواب بخواست کارگران را نمیدهد و مسئولین است، موقعیت حسین، پیشه‌ای شهری تهران و راه آهن تهران بهترین نمونه این موضوع هستند، هرچه با این اعمال استفاده کنند، بدیران و بعضی دیگر مطرب کردن، در کنی بسیار روح دارد لایحه وجیبیه‌ای که بوزارت دارائی مصدق داده است بر روی همه اعتصابات عمد کارگری و خیانتکار و مصدق قرار گرفته و تکمیل کننده حمله آنها علیه طبقه کارگر میباشد. اولا لایحه چنین میگوید و هر کس کارگران، کارمندان کارخانه‌ها و بنگاههای مشمول قانون کار و بنگاهها را تحریک یا تشویق صنعتی بکارهای زیر بدهد یا بطلان یا تعطیل و یا بکسان تعطیل بنمود، باشد مجازات میشود.

سپس نوشته‌اند، در مدت محکومیت **به تبعید و اقامت اجباری از اعمال مزد یا حقوق نیز ممنوع خواهند بود.** ۵ سوم دیگر این لایحه بخوبی تنظیم شده که حق هر گونه اعتصاب و اعتراضی از کارگران و زحمتکشان و سندیکاها و انجمنهای آنها سلب کرده و حق هر گونه عمل خودسرانه را بدیدار پلیس و ژاندارمری و نظامی و دادگاه و محکمه میدهد و آنرا در قانون مردم و بودجه در اول کارگران پهلا و آزاد میکشد. اولا لایحه بیشتر مانعی سد است که علیه منافع طبقه کارگر و فرمیشود. روسای جبهه «ملی» و حتی گردانه آن حزب و «زحمتکشان» تحت فشار دادنی اداره و افراد دولتی مجبور به تایید لایحه مخالفت کنند. این لایحه با مخالفت عمومی طبقه کارگر در سراسر کشور مواجه شده و میشود. تکلیف این لایحه خود مواجه نیست و سیاست آیندهٔ دولت مصدق و هیئت حاکمه کاملا مشخص است آنها میخواهند خود را برای کارگران بدهند و دمو کراسی و دیکتاتور حق سلح میکنند. و برای اولین بار در تاریخ ایران در دوی حق طبقه کارگر حمله میکنند. پانصد کارگران باین حمله دولت توسط مبارزات طبقه کارگر میتوان یک خاموشه و یک نوشته از منافع خود دفاع خواهد کرد. باید

کوچکترین حمله و تجاوز دولت بحقوق کارگران یک کارگاه کوچک با مقاومت دسته جمعی

کوتاهی بکنند و هم ولاعهای جاسوسی و دخالت در امور داخلی کشور ما را که امریکاییها بنامون مختلف سیاست و پرداخته اند قطع کنیم زیرا دو وجه اول آنها این وضع را داشته نمیتوانند.

بنا باید دولت را وادار کنیم که با کشور شوروی و دموکراسیهای توده‌ای اروپا و آسیا روابط سیاسی و اقتصادی مستقیم برقرار کند و تا لاشره برای اینکه برای همیشه بوضع کنونی خاتمه بدهیم لازم و واجبست که بجای دولت طرفدار سرمایه‌داران و مالکین و نوکر و فرمانبردار امپریالیسم امریکا، حکومت و دولت ملی و مردمی تشکیل دهیم که بوسیله دمو کراسی توده‌ای میتواند مدافع منافع زحمتکشان و مردم ایران باشد و دستهای ملی کوتاه

همه کارگران یک ناحیه مواجه شود و اعتصابهای همدردی، کمک بمبارزین که زیر حربه فشعن فرار گرفته اند، اخراص بعملیات ضد کارگری دولت باید پایدیش از پیش توسعه یابد.

کارگران از کارخانه ها و کارگاه های بزرگ که دو طبقه جنوب پیکر میکنند برای تامین کار کامهای کوچک همگی باید چون یک تن واحد برای مقابله با حمله طبقه سرمایه‌دار و تشوال سلاح آنها مجهز و آماده باشند. و طبقه اصلی شورای متحده باستگی لزوم این مطلب را بهر کارگری بفهماند.

امروز طبقه حاکمه علیه کارگران حمله خود را آغاز کرده ولی ما به تجربه میدانیم که کوری طبقه کارگر را نمیتوان بقدر مقدمه کرد است ۱۵ بهمن ۱۳۲۲ ولی طبقه کارگر تا مدتی منتظر فرار گرفت بلافاصله همه نشریات دموکراتیک مردم نیز تحت فشار قرار گرفتند امروز دستگاه است و کمر مصدق توده‌های وسط خود بروزوزی را فریب دهند باین دموکی عمل ما دانه کارگران هستند **ولی در حقیقت پس از فشار طبقه کارگر از ترس آنهاست و پس حتی قوت بازرگانان ملی.** حقیقت موضوع از نوع موهی نیست و آزادی حرف خودرا بزند و موضوع حتی قبلی هست چنانچه دانسته باشید، همه میدانند که این کارگران بیشتر از طبقه کارگر برای همه عمل ایجاد کرد. (مخصوص قهرمانانه کارگران قلعه آبادان) سایر قشرها خود سازی و مبارزات دلیرانه طبقه کارگر بود که سکوت نکنند.

توده‌ای را در هر شکست و به امکان اظهار و میدانند حتی اگر برای همه عمل ایجاد کرد. (مخصوص قهرمانانه کارگران قلعه آبادان) سایر قشرها خود سازی و مبارزات دلیرانه طبقه کارگر بود که سکوت نکنند.

توده‌ای را در هر شکست و به امکان اظهار و میدانند حتی اگر برای همه عمل ایجاد کرد. (مخصوص قهرمانانه کارگران قلعه آبادان) سایر قشرها خود سازی و مبارزات دلیرانه طبقه کارگر بود که سکوت نکنند.

از اینجهت همه نشریات دموکراتیک وظیفه دارند برای منافع و آزادی خود با اعتصابات کارگری مبارزه کنند. حمله علیه طبقه کارگر حمله علیه منافع طبقه کارگر حمله علیه منافع همه ملل ضد استعماری ملت ایران است.

نظامی کردن کارخانه‌ها لایحه امنیت اجتماعی و سایر اقدامات دولت دیوان در این خلاصه کرده که دولت قصد برقرار ساختن قدرتی بزرگ مشروطی قانونی دارد و دولتی بر دوش ملت و محیط و تولید مرموز حاکمه بحقی است که باید چنین حکومتی را بر این مسئله بدهد بود هیئت حاکمه تا هیچ حیله و نیرنگ و با هیچ سیاستی نمیتواند تولید خود را بر طرف سازد و از نیروی تولید جلوگیری کند. زیرا مقدر مصرف که میکنیم که هیچ حکومت سرمایه‌داری نمیتواند قانع و هیچ خودرا تثبیت کند. نیروی حمله طبقه کارگر و سایر قشرهای ضد استعماری ملت مانع کرد مصدق و دار دسته و جبهه ملی را دستخوش خواهد کرد.

منظور از این...

خلایق را بروز بر بنده حکومت نظامی، بصدور فرمانی و لوایح اصلاح آورد بدان پرده‌ای می‌کرد. همانطور که مصدق از بر کنکه خود را در تظاهر بکارگر دوستی ایجاد کی نگرفته و ذلیلانه تکیها و دروغ تاکیدات که در دوران اعتصاب و دیگر مبتذلیهای کارگری علا گذشته‌های فریبنده اورا تکذیب کرد، و کارگران پیش لایحه و فشردهای دور سند مبارزه خود شورای متحده، مصمم کرد، را مکشفند همانطورهم از این اعمال مشوت آمیز و این قوانین ضد کارگری نتیجه‌ای خواهد گرفت. بلکه برعکس هر چه فشار بیشتر شود و مانعگرایانه و تزویر از چهره او بر کنار گردد مبارزه خود جانبه کارگران دوراه تامین و دیگر بیشتر و دیگر طلع خود هر نوع استعمار از کشور را دفع میکند و کوشش خواهند کرد ملت ایران و دارایی آن کارگران هرگز اجازه نخواهند داد که اتلاف تلاشهای که اخیرا پس از طرد استعمار کران انگلیسی بین همه دهستان ملت تشکیل شده است بنده های تازه‌ای بر قدرت و برای ملت ما بیشتر و اوراباستعمار هار تر و وسیله‌ای تر آمریکائی مبارزه راهی که ملت ایران بر هبری طبقه قهرمان کارگر خواهند بسود و آزادی و استقلال ملی، راه شکنگی ملی و متوجه است، سنگ آزادی دهنان طبقه کارگر این راه اگر هم دشوار که هر خوش پیروزی ملت، طبقه کارگر را کاملتر و عمیق‌تر خواهد ساخت.

تهران - چاپخانه مجلس